Ч. 63. Второк 31 (28) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Краєві сойми. — З буджетової комісиї. — Гостина кн. Більова у Відни.

Країньский сойм закрито в суботу. Між иншими сойм ухвалив проєкт закона, силою котрого конституцийна комісия буде могла також на случай закритя соймової сесиї радити над соймовою реформою виборчою. Люблянські дневникарі внесли до країньского маршалка краєвого петицию, аби їм визначив в соймі вигідні місця для справоздавців, бо на случай неувзгляднення їх просьби перестануть подавати в часописях соймові справозданя.

Суботнїшне поранне засїданє моравского сойму відложено до вечера, позаяк Нїмцї вийшли із салї і в часї голосованя над наглячостю буджетової провізориї не стало комплету. На вечірнім засїданю Нїмцї знов не явили ся і не можна було приступити до голосованя, внаслїдок чого маршалок заявив, що о слїдуючім засїданю донесе послам письменно. Відтак з цїсарского порученя закрив намістник соймову сесию.

В буджетовій комісиї вела ся в четвер дискусия над буджетом просьвіти. Пос. Станек, Чех аґрарець, домагав ся вивінованя істнуючих висших шкіл, особливо ческої техніки в Бернї. Пос. Житнік, словіньский клерикал, жадав ширших прав для словіньского язика в середних школах і широко мотивував потребу заложеня унїверситету для полудневих Славян, а поки що бодай заснованя правничого виділу в Люблянї. П. Гофман-Велленгоф промавляв против закладаня нових унїверситетів, а з окрема словіньского правничого виділу, зазначуючи, що пильнїйшою потребою єсть дбати про лїпше вивінованє істнуючих заведень. П. Дрексель і пос. Морзей, оба християньські-суспільники, говорили в справі Варимунда; другий з тих бесїдників годить ся з заявами пп. мінїстрів заграничних справ і просьвіти, зложеними в тій справі. П. Сильвестер іменем нїмецкої „девятки" зложив резолюцию, домагаючу ся чим скоршого заложеня нїмецкого унїверситету на Мораві. Відтак прийшла на чергу справа руского унїверситету у Львові. Перший промавляв пос. Романчук; обговорював потребу заснованя такого унїверситету і не ставлячи відповідної резолюциї, домагав ся від п. мінїстра просьвіти як найскоршого заснованя руского унїверситету у Львові, а заки до того прийде, відділеня руских катедр від львівского унїверситету в осібне тїло та наданя їм окремої орґанїзациї. В тій справі говорив ще президент польского Кола др. Ґломбиньский, пос. Васильно, референт др. Білиньский, а відтак забрав слово в унїверситетских справах взагалї п. мінїстер просьвіти др. Мархет.

Правительство — говорив п. Мінїстер — признає потребу як найкрасшого вивінованя істнуючих унїверситетів, бо розвій високої науки скріпляє не лише духову, але й економічну культуру держави. Що до нових унїверситетів то заложенє їх залежить від того, чи найдуть ся відповідні до сего основи. Правительство в засадї єсть за основуванєм нових унїверситетів, а то тим більше, що за тим промавляють не лише культурні, але й політичні мотиви. М. Мінїстер заявляє ся з огляду на політичні мотиви за резолюциєю Коросеца, яка домагає ся, щоби при твореню нових висших шкіл були условини, відповідаючі з гори мирному розвиткови тих інституций. Як резолюция Коросеца, а так само резолюциї Зачка, Сильвестра і Кончія будуть приняті, правительство буде руководити ся ними в квестиї унїверситетській на будуче. Творенє нових унїверситетів довогою розпоряджень є виключене; остає лише дорога парляментарна. Що до домаганя Хорватів, аби в Австриї признано важність студиям на факультетї правничім з Загребі, п. мінїстер заявляє ся прихильно —

---

4)

СТРАШНИЙ ДЕНЬ.

(З російского — К. Станюковича).

(Дальше).

Сильний подув вітру впав нагле до пристанї, перелетів по ній, аж гриви филь розприсли ся і засвистав між линвами і вітрилами корабля.

„Ястpуб", що стояв обернений против вітру, видержав легко той напір і єго натягненї ланцухи від якорів лиш слабо задрожали.

— Огонь в машинї, так скоро як лиш можна! — сказав капітан.

Вартуючий офіцир потягнув за шнурок від машинового телєґрафу і крикнув крізь тубу.

З машинового відділу відповіли:

— Слухаємо! Огонь розкладає ся!

— Лодки з углем до берега! Готовитись до виїзду! — приказував капітан коротко, трохи неспокійним голосом, задержуючи на своїм лици звичайний вид спокійної певности.

Він ходив по командантскім містку з заложеними в кишенї руками, але задержував ся що хвилї і глядів неспокійно то на оловяні филї розбурханого моря, то обертав ся до берега і приглядав ся лодці з моряками, що плила до корабля, борючи ся тяжко з противним вітром і филями та лиш поволи порушала ся.

— Ви таки добре казали, Лаврентий Іванович, і я дуже жалую, що не послухав вас і не виїхав зараз рано — сказав нагле голосно капітан і як здавало ся, умисно голосно, аби то чув Чирков і старший офіцир, котрий скоро поспішив на командантский місток, скоро довідав ся о приказі до від'їзду.

Признанє до вини такого певного себе і незвичайно упертого чоловіка, як той образований, сьмілий і дійстно добрий капітан, що в часї дотеперішної подорожи дав нераз докази відваги, холоднокровности і бистроумности правдивого моряка, тронуло серце Лаврентия Івановича. І він нагле заклопотав ся і сказав, немов би хотів сам себе і капітана оправдати:

— Я позволив собі, Алексію Петровичу, сказати вам о тім, бо я сам на собі пересьвідчив ся, що значить в тих сторонах північно-західний вітер... В корабельних книгах нема о тім нїчого.

— Справдї, здаєть ся, що настає буря! — говорив капітан тихійшим голосом. — Дивіть ся — додав, показуючи головою на далекі хмари.

— Таки чути бурю, Алексію Петровичу! — Я вже чую єї в нозї! — сказав старий керманич жартом.

— Ну, заки она розгуляє ся, будемо вже на повнім мори. Там нехай она собі танцює з нами...

Знов прилетів сильний удар вітру, мов остерігаючий знак і знов торгнув корабель ланцухами як кінь на припонї.

Капітан велів звинути горішнє продовженє щогли.

— Скоро огонь! — крикнув до машинїста на долину.

Горішні щогли скоро спустили звинні моряки і перший офіцир, що пильнував тої їх роботи, усьміхнув ся вдоволений, коли они упорали ся з нею. Вскорі підняв ся дим з комина машини. Лодка з моряками, що веслували з цїлих сил, наблизила ся до корабля. Сейчас спущено всї човна.

Старий керманич глядів чим раз більше неспокійно на грізні хмари, які покривали цїле небо. В поважнім, трохи неспокійнім лици капітана, в єго ході, руках і голосї видко було нервову нетерпеливість. Він заєдно дзвонив до машини і питав:

— Як там з огнем?

Єму було пильно чим скорше виплисти з тої повної підводних скал і дуже поверховно описаної в корабельних записках пристанї на повне море.

А вітер кождої хвилї ставав сильнїйший.

Треба було ще попустити ланцухи, що при сильних ударах вітру натягнули ся як струни. При тім корабель подавав ся назад до берега. Филї підняли ся висше і стали показувати свої „котячі лабки", а „Ястpуб" нуряв ся своїм носом у воді.

— Слава Богу, за годину покинемо ту діру — говорили підпоручники з вдоволенєм в офіцирскій каютї.

До старшого керманича, що зійшов до каюти, аби загріти ся і закурити люльку, обернув ся хтось з питанєм:

але треба розслідити, чи студиї загребські своїм обємом відповідають австрийським вимогам.

Хоч руські посли відступили від своеї резолюциї в справі основаня руского університету, то п. міністер не уважав відповідним ту справу промовчати. З промов так руських як і польских міністер заключає, що треба вже в першій стадиї основаня осібного руского університету сотворити для него условини мирного розвою. Загальні рамці резолюциї Коросеца можуть правительству придати ся також, коли ходить о руський університет. Правительство розслідить условини креованя самостійного руского університету та має надію, що стане ся се за порозумінєм обох спорячих сторін. Що до внесеня руських послів, щоби з теперішного львівського університету виділити істнуючі руські катедри та утворити з них осібну колєґію, то п. міністер не може нині заняти рішаючого становища, бо треба передше розслідити условини такої інституциї. Натомість правительство готове постепенно сповняти жаданя Русинів що до основуваня нових катедр.

Вкінци подає п. міністер до відомости, що право промоциї в Академіях ветеринариї у Відни і Львові зістане впроваджене з шкільним роком 1908/9.

При голосованю ухвалено розділ буджету „центральний заряд міністерства просьвіти і висші школи". В поіменнім голосованю принято резолюциї Коросеца, Жачка, Сильвестра, Канчіого в справі утвореня, взглядно приготовленя до нових університетів. Ухвалено також низку резолюций, поставлених підчас дискусиї.

Для ліпшого зрозуміня подаємо резолюцию п. Коросеца, котра звучить дословно: „З поступаючим духовим і господарским розвитком поодиноких народів держави стоїть в тісній звязи потреба подаваня наукового образованя на основі рідної культури і мови. Взиває ся тому п. к. правительство докладно і всесторонно розслідити условини для заснованя нових університетів і факультетів і на основі вислїду провіреня приступити до приготовлень потрібних для сотвореня тих наукових заведів. При тім належить вже при основаню нових університетів і факультетів стреміти до сего, щоби тим заведеням запевнити успішний і мирний розвиток, і дати їм через те можність, щоби они могли стати ся сильними підоймами духового і морального розвитку власного народа".

Німецкий канцлєр кн. Більов приїхав вчера о год. 7·30 рано до Відня. На двірци повитав его амбасадор німецкий Чірский разом з персоналем амбасади. Канцлер поїхав відтак до амбасади автомобілем. Перед полуднем зложив візити міністрам: бар. Ерентальеви, бар. Бекови, спільним міністрам скарбу і війни і перебуваючому у Відни президентови угорских міністрів дрови Векерльому. По полудни відбув довшу конференцию з п. міністром справ заграничних бар. Еренталем. О годині 5 по полудни дав бар. Еренталь обід в честь кн. Більова. На обіді були між иншими оба президенти кабінетів бар. Бек і др. Векерле. Нині рано поїде кн. Більов до Шенбруна, де Цїсар прийме его на авдиєнциї.

Новинки.

Львів, дня 30-го марта 1908.

— Відзначеня. Є. В. Цїсар надав віцепрезидентови суду окружного в Тернополи Мечиславова Ляхавцеви з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Двору.

— Затверджене вибору. Є. В. Цїсар затвердив вибір п. Леопольда Бачевского, промисловця і властителя більшої посілости на презеса, а Валерияна Кржечуновича, властителя більшої посілости, на заступника презеса львівскої ради повітової.

— Осторога для еміґрантів. З Відня доносять, що австрийскі урядові власти остерігають перед еміграциєю до бразилїйского краю Парани. Економічне положенє сего краю погіршилось в другій половині року через саранчу, що наробила страшенних шкід.

— В Гвіздци відбудуть ся звичайні загальні збори філії „Руского тов—а педаґоґічного" в неділю, дня 5 цьвітня в сали тов. „Сокіл". Початок о год. 3 пополудни. Вечером о год. 7 відограють члени аматори на дохід тов—а комедию в 5 діях Івана Франка „Учитель".

— Нещаслива пригода. Іван Горт, вислужений вояк і писар громадский в Дубках і Репужницях городеньского повіта, виймав з револьвера набій, а не могучи того зробити задля того, що штифтик скривив ся, помагав собі кліщиками. Нараз набій вибух і висадив штифтик, а той поцілив Горта в очи і одно ему зовсім вибив, а друге сильно скалїчив. Нещасливого привезено до шпиталю в Городенці де ему подано першу поміч, а звідси поїхав на клїнїку до Львова.

— Дрібні вісти. Ем. проф. ґімназ. Адам Криньский, котрий обняв виклади славяньскої фільольоґії на львівскім університеті одержав титул звичайного професора. — Рада міста Станиславова ухвалила завести в місті електричний трамвай.— Подільский епископ Парфеній разом зі своїми сотрудниками закінчив редаґоване з припорученя св. Синода україньского перекладу евангелия. Тепер підготовляє ся до друку переклад евангелия від св. Йоана. — В минувшім році прибуло до Сполучених Держав 24.031 Русинів з Галичини, Буковини і Угорщини. Між тими була більша половина бо 12.930, що не уміли ні читати, ні писати. — У арештованого на границі під Бродами Яна Бардецкого, проводиря ватаги, що допустила ся великої крадежі в Олеську, знайдено крім дорогоцінних паперів, котрі він, як каже, нїби то купив за 9000 рублїв, ще й инші дорогоцінні річи, як н. пр. щіточку висаджену брилянтами. — П. Ева Гостиньска згубила довгий золотий ланцушок вартости 100 К., а пані А. Ковальска срібний годинник. — Николї Процайлови із Зашкова вкрадено на площи Торговій гнїдого коня вартости 160 К. а п. Анелї Тіль з еї помешканя при ул. Городецкій книжочку каси ощадности на 700 К і 50 К готівкою. — На Угорщині зловлено шевця Міхна котрий засуджений у Львові на 13 лїт криміналу втік в падолисті минувшого року з карного заведеня і пропав без слїду. Показало ся, що Міхно допустив ся більших крадежий в Дебречині, Нїредьгазі і Мармарскім Сиготї та відсиджує тепер за то кару 1-річної вязниці. По відсидженю кари відставлять его до Львова.

— Репертуар руского народного театру в Тернополи. Саля „Міщаньского Братства". Початок о год. 7·30 вечером. Білети продає раньше „Народна Торговля".

Ві второк, дня 30 марта „Надія", драма з жития рибаків в 4 діях Г. Гаерманса.

В четвер, дня 2 цьвітня „Ревізор з Петербурга", комедия в 5 діях М. Гоголя.

В суботу, дня 4 цьвітня „Галька", опера в 4 діях С. Монюшка.

В неділю, дня 5 цьвітня „Маруся Богуславка", історично-побутова драма в 5 діях зі співами М. Старицкого.

† Померли: О. Йосиф Домбчевский, парох у Викторові коло Галича, упокоїв ся дня 27 с. м. в 58 р. житя, а в 31 сьвященьства. — Тома Кроґульский, урядник краевого заведеня божевільних в Кульпаркові, помер скоропостижно дня 27 с. м. в 57 р. житя, а 32 р. служби. — Нині пополудни відбуде ся з головного двірця на Личаківске кладовище похорон професора політехніки дра Станислава Кемпіньского, погибшого від самоубийства в Закопанім дня 25 с. м.

— Знов львівскі дурисьвіти при роботі. Стефан Загайский, господарский син з Глухівця, щирецкого повіта, приїхав до Львова шукати роботи. Якийсь незнакомий чоловік причепив ся до него у Львові а випитавши его, чого приїхав, обіцяв виробити ему посаду почтового візника з місячною платнею 80 кор., але під услівєм, що зложить кавцию в сумі 20 кор. до рук директора почти. Загайский не мав тих гроший при собі і длятого вернув до дому,

---

— Коли прийдемо до Сан Франціско, Лаврентий Іванович?

— Чого ви хочете від мене, коли і коли?.. Поки що мусимо старати ся, аби звідси видобути ся — відповів воркотливо керманич.

— Що? Чи настала може буря?

— Ідіть на гору! Приглянь тесь, що діє ся!

— Маємо машину, Лаврентий Іванович, якось вже поїдемо.

Лаврентий Іванович, котрий вже майже не сумнівав ся, що корабель перед бурею не буде готовий до виїзду і буде мусів бороти ся з нею на рейді, не відповів нічого і курив скоро, нервово свою люльку, мовчаливий, понурий і повний тяжких гадок про корабель, коли буря на добре розгуляє ся.

В тій хвили вбіг до офіцирскої каюти молодий підпоручник Миркой, цілком перемоклий, з червоним від студени лицем і крикнув з нервовою веселостию: „Ну, мої панове! Там вам вітер... Боже заступи!... По дорозі так розходив ся, що я вже гадав, що не вернемо... Лише з трудом удалось нам приплисти. А ті страшенні филї! Ми всї перемокли. А яка студінь... Я цілком перемерз".

— Гей, хлопче, скоро, горячого чаю і коняку! — крикнув і пійшов до своеї каюти, аби перебрати ся, радий, що дістав ся знов щасливо на поклад та виповнив точно приказ, вертаючи перед одинайцятою годиною. Ще цілком молодий моряк, що перший раз робив довшу подорож, встидав ся очивидно в офіцирскій каюті зрадити, як страшно було ему на човні, як дуже він бояв ся о себе і повірених ему моряків, як трясучи ся цілим тілом, удавав відважного і приказував їм на вид рівнодушно веслувати з цілої сили та обіцяв їм кождому по три чарки горівки.

— Ах, щасте, що всьо минуло — думав молодий поручник, перебираючи скоро сухе біле та думаючи з вдоволенєм вже наперед о горячім чаю з коняком.

— Ну, тепер не потребуємо вже довго ждати... Трохи пари і чейже до малих Американок... Правда, Лаврентий Іванович? — сказав поручник Сніткин, весело сьміючись.

Але Лаврентий Іванович лиш здвигнув плечима, наложив свою стару шапку і вийшов на поклад.

III.

Побоювання старого керманича здійснили ся. Ледве витягнено лодки на корабель і прикріплено, коли по трех безпосередно по собі слідуючих подувах вітру зірвала ся буря, одна з тих, які і найдосьвіднїйших старих моряків наповняють страхом.

Море розгуляло ся як скажене. По небі перелїтали тяжкі, чорні, дивно порозидрані хмари, які закрили цілий овид. Було ще полудне, але всьо довкола вкрило ся густим, півтемним сумерком. Море немов би кипіло. Величезні филї здіймали ся одна понад другу з лоскотом і гуком, ударяли о себе і розбивали ся на блискучу піну, яку скажений вітер поривав і далеко ніс.

Страшенний шум і гук розбурханого моря получив ся зі скаженим витєм бурі. Вітер то пищав і свистів, коли наткнув ся на яку перепону на корабли, то стогнав і мов би плакав між линвами і щоглами, в глипках і отворах армат; викривляв жерди, тряс прикріпленими лодками, поривав всьо, що не було сильно прибите, та гнївно торгав звиненими вітрилами. Як скажений, дикий зьвір напав на малий корабель і грозив ему разом з цілою его залогою погибелию.

(Дальше буде).

умовившись з незнакомим, щоби на другий день о 3 год. по полудни чекав на него перед будинком головної почти. Коли Загайский на другий день з'явив ся, незнакомий забрав его до одного з шинків, написав ему подане до дирекциї почти, вложив разом з грішми на каву цию до куверти, заліпив еї і сховав до кишені. Коли Загайский побоював ся о гроші, то незнакомий віддав ему куверту і вийшов на хвильку. Коли однак через довший час не вертав, занепокоєний Загайский роздер куверту, але вже не знайшов в ній гроший. Львівский дурисвіт мав очевидно вже приготовлену другу таку саму куверту і тую дав Загайскому, забравши ему 20 кор. Так ограблений пішов на поліцию і розповів свою пригоду а поліция єсть вже на тропі за мантієм.

— З парцеляцийного товариства „Земля“. На загальних зборах тов. „Землі“, відбутих у Львові дня 25 с. м., переведено доповнячий вибір членів надзираючої ради, в склад якої війшли: п. Ілия Кокорудз, проф. академічної ґімназиї, і др. Юліян Савчак, урядник краєвого банку, яко членя, а п. Іван Бачиньский, касиєр „Дністра“, яко заступник. Збори приняли до відомости звіт з дотеперішної діяльности і стану парцеляций маєтностий. Дотеперішний уділ 500 кор. знижено на 200 корон, вписове на 5 кор. Дирекция „Землі“ просить усіх членів о вирівнане заявлених уділів, а ВП. Родимців о як найчисленнійше приступане в члени так важного та актуального товариства. Уділ можна сплатити в цілости зараз по приступленю до товариства, за попередним зложенєм заяви приступленя, та 5 кор. вписового. Щадничі вкладки опроцентовуєть ся на 5%. На бажане всякі інформациї та потрібні формулярі. Письма слати на адресу: Парцеляцийне товариство „Земля“ у Львові, ул. Сикстуска ч. 43 Б.

— Ще про самоубийство бар. Еренбурґа. Причина самоубийства бар. Еренбурґа виясни-ла ся, як здає ся, вже досить докладно. Перед двома роками помер его старший брат бар. Максиміліян Еренбурґ, котрий жив в Росиї яко властитель більшої посілости. Він мав в Київщині великі маєтности, з котрих найбільша була Андреївка. Коли же Максиміліян помер бездітний, то брат его Фридрих старав ся перебрати на себе спадщину по нім, чому однак власти росийскі противили ся. В Росиї єсть, бачите, право, що особа заграничнa не може ані купувати ані переймати в спадщині посілости ґрунтовї. В таких случаях, коли якась посілість ґрунтова переходить в спадщині на якусь особу заграничну, то їй кажуть, щоби она продала ґрунт, бо в противнім случаю его сконфіскують. Бар. Фридрих Еренбург старав ся отже по смерти свого брата доказати властям росийским, що він єсть курляндским шляхтичем і длятого має право до спадщини. Розпочала ся отже судова тяганина і ему сказано кілька разів, що згадані маєтности перейдуть на якусь добродійну фондацию росийску. Еренбурґ, як то показує ся із знайдених паперів, взяв собі до помочи правного заступника, якогось Максиміліяна Бурлея, котрому обіцяв пять процент від процесової суми. Отже Бурлей дістав від проданих маєтностий 11.700 рублів, а крім того жадав ще від бар. Еренбурґа звернення коштів процесу в сумі 30.000 рублів. Отже передтамтої суботи поїхав Еренбурґ в тій справі до Києва і там, видко, довідав ся щось такого, що его так пригнобило, що він аж рішив ся жите собі відобрати.

Бар. Фридрих Еренбурґ мешкав постійно у Відни на Гаймаркт ч. 17 і замітне то, що перед своїм виїздом до Києва заплатив чинш аж до падолиста. Самоубийник полишив три сестри, з котрих дві, вдовиця по майорі Пірзон-Віляні і вдовиця по ґен. Гартлібі, мешкають у Відни а третя віддана за капітана бар. Прохазка, мешкає в Тарнові. Ціле майно бар. Фридриха Еренбурґа обчисляють на який міліон корон а то ґрунтову посілість на 600.000 кор. і австрийскі цінні папери зложені в депозиті на 400.000 кор.

— Порадив собі.

Адвокат (до селянина): Отже ваш сусід таки поставив пліт і его курки вже не ходять на ваші грядки! Як же ви довели до того без процесу, коли він первістно не хотів о тім нічого й чути?

Селянин: Я пішов насамперед до него і говорив ему на розум, яку мені шкоду роблять его курки; коли же він мене висьміяв, то я взяв ся на спосіб. Через кілька днів посилав я ему по кілька яєць і казав ему сказати, що то его курки у мене знесли ся. Коли же я відтак перестав посилати ему яйця, то він зараз пліт поставив.

Телеґрами.

Відень 30 марта. Кн. Більов зложив вчера о год. пів до 4 візиту бар. Еренталеви, котра тревала годину. — Вчера перед полуднем зложив канцлер свою карту у угорского президента міністрів Векерлього.

Відень 30 марта. Канцлер кн. Більов був нині о 11 год. перед полуднем на авдиєнциї у Цісаря в Шенбруні, котра тревала пів години. Відтак вернув до німецкої амбасади на снідане. Бар. Еренталь зложив в амбасаді карту для кн. Більова. О 7 год. відбуде ся обід на честь кн. Більова у баварского посла а відтак кн. Більов від'їде до Берлина.

Сатмар Неметі (Угорщина) 30 марта. В місцевости Вамфальва в наслідок неосторожности якоїсь женщини при печеню хліба вибух великий огонь, котрий аж по 24 годинах можна було зльокалізувати. Доси згоріло 118 будинків. Шкода виносить около пів міліона кор.

Льондон 30 марта. Оголошено нині білу книгу в справі македоньскій. Містить она передовсім анґлійскі предложеня що до Македонії і вказує на поважну небезпечність, яка могла би настати з переконаня, що концерт европейский не може або не хоче зробити конець теперішній критичній ситуациї.

Танґер 30 марта. Президент парляменту Іштер Хар ес Салтанех уступив з причини непорозуміня з членами парляменту і длятого, що клюби політичні закидають ему нещирість. Наслідком его має стати Мухбер ель-Мульк, молодший брат міністра скарбу.

Каракас (Венецуеля) 30 марта. З причини, що кілька днів тому назад в уряді почтовім Ля Ґваяра отворено три міхи почтові, призначені для американьского кружляка „Такома“, американьский посол зажадав від венецуельского правительства вияснення. Правительство то відповіло, що була то проста похибка уряду почтового, котрий уважав то за звичайні посилки почтові. Коли тепер кружляк „Такома“ вернув до Ля Ґваяра, викликало то в Каракасі занепокоєнє. Урядова часопись „Constitucional“ помістила статию, в котрій сказано, що Сполучені Держави наміряють розвинути в полудневій Америці прапор підбою.

Ню-Йорк 30 марта. На площи Мадізоне прийшло до бійки межи 150 кінними поліцаями а товпою, числячою яких 10.000 осіб, мужчин і женщин, що хотіли взяти участь в демонстрациї безробітних. Богато з товпи несли анархістичні прапори і мали на голові червоні капелюхи. Коли поліция зближила ся, кілька женщин заспівало „Марсиліянку“, котру відтак співала ціла товпа. Один з демонстрантів, Зеліґ Зільберштайн, кинув бомбу в хвили, коли поліция опорожняла площу. Вибух убив дві особи а кілька зранив а Зільберштайнови урвав одну руку і одну ногу; его привезено умираючого до шпиталю. Арештовано богато осіб.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **3·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·25, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·39, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).